Dosarul nr. 3-2831/2024

H O R E
În n gii

03 martie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător **Gandrabur Marcel**
Grefieri **Svistal Lorena, Negru Elena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Buildtrade” împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor și Consiliului raional Ștefan Vodă, terț Societatea cu Răspundere Limitată ”Group One” cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 28 mai 2024 Societatea cu Răspundere Limitată ”Buildtrade” (în continuare SRL ”Buildtrade”), reprezentată de avocatul Serotila Igor a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor (în continuare ANSC) și Consiliul raional Ștefan Vodă, solicitând anularea deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 03D-250-24 din 24 aprilie 2024, obligarea Consiliului raional Ștefan Vodă să anuleze decizia de descalificare și decizia grupului de lucru, precum și să considere drept conformă oferta depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Buildtrade” și să desemneze câștigătoare oferta acesteia.

În motivarea acțiunii s-a menționat următoarele:

”În fapt, la data de 10.04.2024 a parvenit scrisoarea de informare a Consiliului raional Ștefan Vodă nr. 02/1-10/61 prin care a fost descalificată oferta SRL ”Buildtrade”, care întrunea criteriul de selecție - „cel mai bun preț”. În termenul stabilit de lege, la 15.04.2024, SRL ”Buildtrade” a contestat soluția autorității contractante de descalificare a operatorului economic SRL ”Buildtrade” pentru un temei abuziv și care contravine principiilor esențiale a achizițiilor publice și anume asigurarea concurenței și combaterea practicilor anticoncurențiale în domeniul achizițiilor publice cât și principiul proporționalității. Însă, în seara zilei de 17.04.2024, a parvenit scrisoarea de informare nr. 02/1-10/75 a Consiliului raional Stefan Vodă prin care s-a comunicat faptul că, „grupul de lucru ai autorității contractante ”Consiliul raional/Ștefan Vodă” a evaluat ofertele operatorilor economici participanți și a emis decizia nr. 1 din 11 aprilie 2024, conform căreia contractul de achiziție a fost atribuit operatorului economic SRL ”Group One” cu oferta în valoare de 581 220,251ei, fără TVA. La caz, consideră

*că prin soluția adoptată de grupul de lucru al autorității contractante de atribuire SRL "Group One" a contractului de achiziție publică se încalcă drepturile recunoscute de lege a SRL "Buildtrade" având în vedere că la adoptarea deciziei respective nu a fost finalizată procedura de soluționare a contestației fiind astfel creat riscul încălcării interesului legitim revendicat prin contestația din 15.04.2024, având în vedere că SRL "Buildtrade" în calitate de ofertat cu cel mai bun preț este în drept să pretindă la atribuirea contractului respectiv de achiziție publică. Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a examinat, în procedură scrisă, contestația nr. 02/300/24 din 15.04.2024, depusă electronic la data de 15.04.2024 ora 12:07 de către SRL "Buildtrade". În conformitate cu prevederile, art. 80 alin. (1), art. 82, art. 83 alin. (1) și alin. (6), art. 86 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 131/2015, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a decis următoarele: 1. Se respinge ca tardivă contestația nr. 02/300/24 din 15.04.2024, depusă de către SRL "Buildtrade", în partea ce ține de documentația de atribuire în cadrul procedurii de achiziție publică nr. MD-1711610822371 privind achiziția „Lucrări de amenajare a stratului de egalizare la o porțiune de drum de acces spre s. *****", inițiată de către CR Ștefan Vodă; și 2. Se respinge ca neîntemeiată contestația nr. 02/300/24 din 15.04.2024, depusă de către SRL "Buildtrade", în partea ce ține de rezultatul procedurii de achiziție publică nr. MD-1711610822371, privind achiziția „Lucrări de amenajare a stratului de egalizare la o porțiune de drum de acces spre s. *****", inițiată de către CR Ștefan Vodă. Potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente. La rândul său, art. 17 din Codul administrativ determină că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere, prin activitate administrativă. În condițiile acestei spețe, constată că reclamantul este destinatarul actului administrativ individual defavorabil contestat prin această acțiune și este subiect al procedurii administrative inițiate de ANSC și finalizată cu actul administrativ individual defavorabil contestat. Reclamantul este titularul dreptului vătămat revendicat în cadrul acestei acțiuni de contencios administrativ, atât timp cât obiect al acțiunii este actul administrativ individual defavorabil emis de către ANSC urmare a procedurii de achiziții descrise supra. Corespunzător, în speță este întrunită condiția de admisibilitate a acestei acțiuni prevăzută la art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, potrivit căreia, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: (....) e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17. La caz, este întrunită și condiția de admisibilitate indicată la art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ conform căreia, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: (....) d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209. Or, potrivit prevederilor art. 209 lit. b) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: (...) b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Conform prevederilor art.*

20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În conformitate cu prevederile art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege, iar în condițiile art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Corespunzător prevederilor art. 27 din Codul administrativ, în cazul în care prezentul cod sau alte legi speciale nu impun un anumit termen, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze într-un termen rezonabil. La fel, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Relevanță aici au și prevederile art. 29 din Codul administrativ conform cărora, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Transpunând în speță toate normele de drept precitate ante, consideră că la desfășurarea acestei proceduri administrative s-a negat principiile precitate. Chiar dacă aceste principii reproduse supra, sunt norme înserate în Codul administrativ, la desfășurarea procedurii administrative respective, autoritatea publică avea obligația și era ținută să respecte și să urmărească asupra caracterului legal, eficient și proporțional al procedurii administrative. Conform prevederilor art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participantul să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și uşor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate. În această speță, autoritatea emitentă a actului administrativ contestat, pentru a asigura respectarea formală a prevederilor art. 94 din Codul administrativ a solicitat reclamantului explicații asupra cazului, fără a fi analizate și eventual combătute, în conținutul actului administrativ emis și contestat prin această acțiune. Astfel, nu este clar și nici de înțeles care sunt argumentele autorității pârâte aduse în contradictoriu cu apărările sale invocate în cadrul desfășurării anchetei și, nemijlocit a procedurii administrative. Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) - alin. (3) din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care

se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Cu referire la proporționalitatea măsurilor aplicate de către autoritatea pârâtă în raport cu reclamanta, trebuie să menționat că, în speță acest principiu nu a fost respectat atât timp cât sancțiunea aplicată reclamantei nu răspunde și nu se circumscrie prevederilor art. 29 din Codul administrativ, care determină că, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă, în corespundere cu prevederile art. 92 din Codul administrativ, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților. Potrivit prevederilor art. 137 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Sintetizând concluziile și argumentele autorității pârâte reținute și puse la temelia deciziei contestate, constată cu certitudine că în raport cu reclamantul autoritatea pârâtă nu a luat în considerare toate faptele relevante speței pentru individualizarea abaterii concrete comisă de către reclamantă și a aplicat acestuia din urmă o sancțiune disproporționat de severă în raport cu acțiunile sale. Autoritatea pârâtă a eșuat să arate care sunt acțiunile și probele concrete administrate ia lucrările procedurii administrative din care să rezulte încălcarea de către reclamantă a obligațiilor care au atras după sine încălcarea regimului prelucrării datelor cu caracter personal. Pe cale de consecință, având în vedere normele de drept precitate, constată că la caz, autoritatea pârâtă a acționat în raport cu reclamantul depășind limitele dreptului discreționar la desfășurarea procedurii administrative, dând o interpretare defavorabil extensivă prevederilor Legii 131/2015 privind achizițiile publice în

temelia actului administrativ contestat, toate acestea finalizând cu emiterea unul act administrativ individual defavorabil ilegal, pasibil anulării. Potrivit prevederilor art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare), iar conform art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Conform prevederilor art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale."

Pe parcursul derulării procesului a fost atras în calitate de terț – SRL "Group One".

ANSC și-a expus opinia scrisă pe marginea acțiunii de contencios administrativ prin **referința** anexată la materialele cauzei, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată formulate de reclamant ca fiind neîntemeiată. *(f.d. 32-38)*

Consiliul raional Ștefan Vodă a depus **referință** pe marginea acțiunii de contencios administrativ, prin care s-a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de reclamant ca fiind neîntemeiată. *(f.d. 43-47)*

În ședința de judecată, reprezentantul "Buildtrade", avocatul Serotila Igor a susținut acțiunea în sensul formulat și a pledat pentru admiterea acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantul ANSC, Sîngerean Igor nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

În ședința de judecată, Consiliul raional Ștefan Vodă și SRL "Group One" nu s-au prezentat deși au fost citați în mod legal despre data, locul și ora derulării procesului judiciar, în virtutea art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Revendicările reclamantului se circumscriu acțiunii în contestare și obligare (art. 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ și art. 224 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ) care sunt susceptibile examinării de către instanțele de contencios administrativ. Or, partea reclamantă pretinde anularea deciziei nr. 03D-250-24 din 24 aprilie 2024 privind soluționarea contestației, ultima fiind act administrativ individual defavorabil reclamantului în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, precum și obligarea acceptării ofertei pentru a participa la achiziția publică, inclusiv desemnarea reclamantului câștigătorul ofertei.

2. Partea reclamantă a revendicat un drept subiectiv vătămat.

3. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

4. În virtutea art. 80 alin. (7), art. 86 alin. (12) din Legea privind achizițiile publice, prezentul litigiu este exceptat de la procedura prealabilă de tranșare a litigiului.

5. Corelând data comunicării deciziei cu data înaintării acțiunii în judecată, se constată încadrarea în termenul legal.

6. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Circumstanțele de fapt relevante.

La data de 28 martie 2024, Consiliul raional Ștefan Vodă a publicat în Buletinul achizițiilor publice pe portalul guvernamental de acces online www.mtender.gov.md anunț de participare la procedura de achiziție publică nr. MD-1711610822371 privind ”Lucrări de amenajare a stratului de egalizare la o porțiune de drum de acces spre s. *****.”

Potrivit informației SIA ”RSAP”, SRL ”Buildtrade” a depus ofertă pentru a participa la achiziția publică lansată de către Consiliul raional Ștefan Vodă.

Prin scrisoarea de informare nr. 02/1-10/61 din 10 aprilie 2024, autoritatea contractantă a informat operatorul economic/reclamantul despre faptul că acesta a fost descalificat în temeiul art. 69 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 131/2015, din motiv că ultimul nu se încadrează în cerința - experiență în domeniu minim 5 ani.

Dat fiind dezacordul cu documentația de atribuire formulată de autoritatea contractantă în cadrul procedurii de achiziție publică nr. MD-1711610822371, SRL ”Buildtrade” la data de 15 aprilie 2024 a depus la ANSC contestație, invocând încălcarea prevederilor art. 22 alin (3) din Legea 131/2015, susținând în acest sens că *„prin cerința abuzivă (minim 5 ani experiență în domeniu) a încălcat principiul proporționalității”*, totodată aducând critici și pe marginea deciziei autorității contractante de neacceptare a ofertei adusă la cunoștință prin scrisoarea de informare nr. 02/1-10/61 din 10 aprilie 2024.

Prin decizia ANSC nr. 03D-250-24 din 24 aprilie 2025: 1. S-a respins ca tardivă contestația nr. 02/300/24 din 15 aprilie 2024, depusă de către SRL ”Buildtrade”, în partea ce ține de documentația de atribuire în cadrul procedurii de achiziție publică nr. MD-1711610822371 privind achiziția ”Lucrări de amenajare a stratului de egalizare la o porțiune de drum de acces spre s. Slobozia L595.1”, inițiată de către Consiliul raional Ștefan Vodă și 2. S-a respins ca neîntemeiată contestația nr. 02/300/24 din 15 aprilie 2024, depusă de către SRL ”Buildtrade”, în partea ce ține de rezultatul procedurii de achiziție publică nr. MD-1711610822371 privind achiziția ”Lucrări de amenajare a stratului de egalizare la o porțiune de drum de acces spre s. *****”, inițiată de către Consiliul raional Ștefan Vodă.

În motivarea soluției sale, ANSC a reținut următoarele elemente esențiale:

Agenția a apreciat ca fiind tardive pretențiile înaintate de SRL ”Buildtrade”, în condițiile în care acestea au fost înaintate cu încălcarea termenului reglementat de art. 83 alin. (1) precum și alin. (2) din Legea nr. 131/2015 ”Depunerea contestației care se referă la acte ale autorității contractante care sînt emise sau au loc înainte de deschiderea ofertelor se efectuează cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, însă nu mai tîrziu de data-limită de depunere a ofertelor stabilită de către autoritatea contractantă, și cu respectarea prevederilor art. 35”, or, prin necontestarea documentației de atribuire, acesta a acceptat tacit condițiile acesteia, iar având în vedere că operatorul economic contestator a depus oferta pentru procedura de achiziție publică în cauză, se prezumă că acesta a însușit/acceptat cerințele documentației de atribuire așa cum au fost formulate/întocmite de către autoritatea contractantă.

Depunerea ofertei sau comunicarea rezultatului procedurii nu poate avea ca efect prelungirea perioadei legale de formulare a contestației pe marginea documentației de atribuire sau decalare a datei de la care începe să curgă aceasta. În acest sens, Agenția a reținut că contestatorul/reclamantul a luat cunoștință cu documentația de atribuire, respectiv a luat cunoștință cu actul autorității contractante care i-ar fi încălcat un drept al său, iar trimiterea la decizia de atribuire, în circumstanțele speței, de fapt, camuflează o încercare a operatorului economic de a fi repus în termeni, în măsura în care, având în vedere conținutul contestației,

Agenția ar fi impusă să se expună pe legalitatea cerințelor stabilite în documentația de atribuire. Altminteri, dacă s-ar admite interpretarea contrară, în sensul că luarea la cunoștință cu rezultatul aplicării procedurii de atribuire duce la prelungirea termenului de atac pe marginea documentației de atribuire, s-ar ajunge la eludarea termenului de contestare impus de legiuitor. Termenul legal ar ajunge să fie golit de orice fel de efect și, în acest fel, deturnat textul legii, dacă sub acoperirea unei comunicări privind rezultatul procedurii operatorul economic ar putea să conteste documentația de atribuire.

Astfel, argumentele contestatorului în sensul că Agenția ar trebui să examineze la această etapă legalitatea documentației de atribuire nu pot fi reținute, or, o interpretare inversă lipsește de efect prevederile de art. 83 alin. (1) precum și alin. (2) ”Depunerea contestației care se referă la acte ale autorității contractante care sînt emise sau au loc înainte de deschiderea ofertelor se efectuează cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, însă nu mai tîrziu de data-limită de depunere a ofertelor stabilită de către autoritatea contractantă, și cu respectarea prevederilor art. 35”. Mai mult, în susținerea acestui raționament juridic, s-a remarcat că în cazul în care contestatorul își revendica eventualul drept încălcat pe marginea cerințelor stabilite în documentația de atribuire/anunțul de participare în termenul legal, Agenția era obligată să examineze legalitatea acestora, inclusiv efectul lor de limitare a participării la licitație cu o ofertă corespunzătoare, respectiv în cazul constatării temeiniciei celor invocate ar fi obligat autoritatea contractantă să modifice cerințele contestate, iar în cazul depunerii contestației chiar și până la termenul limită de depunere a ofertelor însă cu nerespectarea termenilor reglementați la art. 83 alin. (1) din Legea nr. 131/2015, ar fi fost obligată să respingă contestația ca tardivă.

Având în vedere cele constatate și luând în considerare că contestația cu critici vădite față de documentația de atribuire a fost depusă la data de 15 aprilie 2024, s-a reținut că aceasta nu este depusă în termenul reglementat de art. 83 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 131/2015, ceea ce constituie un temei de decădere din dreptul de a contesta actele procedurale ale autorității contractante, fiind incidentă excepția de tardivitate, care împiedică examinarea în fond a contestației pe marginea cerințelor de calificare stabilite în documentația de atribuire. În aceste circumstanțe, Legea nr. 131/2015 reglementează fără echivoc la art. 83 alin. (6) - contestația care a fost depusă cu nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1) de la același articol, este respinsă.

Totodată, argumentele contestatorului ”autoritatea contractantă a deținut dreptul și efectiv obligația să nu descalifice agentul economic în baza unui criteriu vădit ilegal, și prin care se încalcă normele concurențiale cu ar fi stabilirea unei ”experiențe minime în domeniu de 5 ani de zile”, nu au putut fi reținute, or conform prevederilor art. 17 alin. (3) din Legea nr. 131/2015, autoritatea contractantă evaluează datele de calificare ale operatorului economic conform modului și criteriilor expuse în documentația de atribuire, iar prevederile art. 69 alin. (6) lit. a) din aceeași lege reglementează obligația acesteia de a nu accepta oferta în cazul în care ofertantul nu îndeplinește cerințele de calificare și selecție expuse în documentația de atribuire. Astfel, în condiția în care au fost stabilite anumite cerințe de calificare acestea urmează a fi respectate, or cerințele de calificare reprezintă acele condiții care pot influența decizia operatorului economic

de a fi sau nu antrenat în procedura de achiziție, iar ignorarea, la etapa de atribuire, a cerințelor de calificare stabilite este în contradicție cu principiile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 131/2015.

Subsidiar, Agenția a reținut că pe lângă întrunirea criteriului de evaluare aplicat pentru adjudecarea contractului, atât ofertanții cât și ofertele acestora urmează să corespundă tuturor criteriilor, termenilor, cerințelor de calificare/condițiilor și specificațiilor din documentele de atribuire a autorității contractante, or chiar dacă operatorul economic propune o ofertă ce corespunde criteriului de atribuire stabilit, dar care nu corespunde altor cerințe stabilite de autoritatea contractantă în documentația de atribuire, acceptarea acesteia ca fiind desemnată câștigătoare, ar fi contrară principiilor de reglementare a achizițiilor publice. O altă abordare a grupului de lucru, în sensul argumentelor contestatorului, încalcă drepturile celorlalți ofertanți sau a altor potențiali participanți care din cauza cerințelor de calificare stabilite nu au depus oferte.

În concluzie, Agenția a conchis că finalitatea procedurii de achiziție publică în cauză, ține strict de necesitățile, atribuțiile și responsabilitatea autorității contractante pentru care poartă răspundere.

Pe cale de consecință, SRL ”Buildtrade” s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru

Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui “terţ imparţial” în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de “act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere

din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii.

În accepțiunea **Legii privind achizițiile publice nr. 131 din 03 iulie 2015:**

Achiziţie publică – procurarea, prin intermediul unui contract de achiziţii publice, de bunuri, de lucrări sau servicii de către una sau mai multe autorităţi contractante de la operatorii economici selectaţi de acestea, indiferent dacă bunurile, lucrările sau serviciile sînt destinate sau nu unui scop public;

Contract de achiziţii publice – contract cu titlu oneros, încheiat în scris între unul sau mai mulţi operatori economici şi una sau mai multe autorităţi contractante, care are ca obiect achiziţia de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii;

Documentaţie de atribuire – document care cuprinde cerinţele, criteriile, regulile şi alte informaţii necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă şi explicită cu privire la cerinţele sau elementele achiziţiei, obiectul contractului şi modul de desfăşurare a procedurii de atribuire, inclusiv specificaţiile tehnice ori documentul descriptiv, condiţiile contractuale propuse, formatele de prezentare a documentelor de către ofertanţi/candidaţi, informaţiile privind obligaţiile generale aplicabile;

Ofertant – operator economic care a prezentat o ofertă în cadrul procedurii de atribuire a contractului de achiziţii publice;

Ofertă – act juridic prin care operatorul economic îşi manifestă voinţa de a se angaja din punct de vedere juridic într-un contract de achiziţii publice. Oferta cuprinde propunerea financiară, propunerea tehnică, precum şi alte documente stabilite prin documentaţia de atribuire;

Ofertă neconformă – ofertă care nu corespunde cerinţelor indicate în documentaţia descriptivă sau documentaţia de atribuire, care a fost primită cu întîrziere, care este rezultatul unor acțiuni anticoncurențiale sau de corupție, stabilite în modul prevăzut de legislație, sau care a fost considerată de autoritatea contractantă ca fiind anormal de scăzută;

Operator economic – orice persoană fizică sau juridică, orice entitate publică sau asociaţie a acestor persoane şi/sau entităţi care furnizează bunuri, execută lucrări şi/sau prestează servicii pe piaţă;

În acord cu **art. 7 din Legea privind achizițiile publice**, reglementarea relaţiilor privind achiziţiile publice se efectuează în baza următoarelor principii:

a) utilizarea eficientă a banilor publici şi minimizarea riscurilor autorităţilor contractante;

b) transparenţa achiziţiilor publice;

c) asigurarea concurenţei şi combaterea practicilor anticoncurenţiale în domeniul achiziţiilor publice;

d) protecţia mediului şi promovarea unei dezvoltări durabile prin intermediul achiziţiilor publice;

e) menţinerea ordinii publice, bunelor moravuri şi siguranţei publice, ocrotirea sănătăţii, protejarea vieţii oamenilor, florei şi faunei;

f) liberalizarea şi extinderea comerţului internaţional;

g) libera circulaţie a mărfurilor, libertatea de stabilire şi de prestare a serviciilor;

h) tratament egal, imparţialitate, nediscriminare în privinţa tuturor ofertanţilor şi operatorilor economici;

i) proporţionalitate;

j) recunoaştere reciprocă;

k) asumarea răspunderii în cadrul procedurilor de achiziţie publică.

Conform **art. 17 alin. (3) din Legea privind achiziţiile publice**, autoritatea contractantă evaluează datele de calificare ale operatorului economic conform modului şi criteriilor expuse în documentaţia de atribuire.

Potrivit **art. 35 alin. (3) din Legea privind achiziţiile publice**, autoritatea contractantă are obligaţia de a transmite fiecărui operator economic care a depus o cerere de participare răspunsurile la orice solicitare de clarificare, însoţite de întrebările aferente, luînd măsuri pentru a nu dezvălui identitatea celui care a solicitat clarificările respective, precum şi de a publica aceste răspunsuri în SIA ”RSAP”.

Conform **art. 83 alin. (1)-(2) din Legea privind achiziţiile publice**, operatorul economic vătămat poate sesiza Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor în vederea anulării actului şi/sau recunoaşterii dreptului pretins ori a interesului legitim prin depunerea unei contestări în termen de:

a) 10 zile începînd cu ziua următoare luării la cunoştinţă, în condiţiile prezentei legi, a unui act al autorităţii contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea contractului care urmează să fie atribuit, estimată conform prevederilor art. 4, este egală cu sau mai mare decît pragurile prevăzute la art. 2 alin. (3);

b) 5 zile începînd cu ziua următoare luării la cunoştinţă, în condiţiile prezentei legi, a unui act al autorităţii contractante considerat ilegal, în cazul în care valoarea contractului care urmează să fie atribuit, estimată conform prevederilor art. 4, este mai mică decît pragurile prevăzute la art. 2 alin.(3).

Depunerea contestaţiei care se referă la acte ale autorităţii contractante care sînt emise sau au loc înainte de deschiderea ofertelor se efectuează cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, însă nu mai tîrziu de data-limită de depunere a ofertelor stabilită de către autoritatea contractantă, și cu respectarea prevederilor art. 35.

Alin. (6) al art. 83 din Lege, prevede că în situaţia în care Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor consideră că în contestaţie nu sînt cuprinse toate informaţiile prevăzute la alin.(4), aceasta va cere contestatorului să completeze contestaţia în termen de 3 zile

de la înştiinţarea prin care i se aduce la cunoştinţă această situaţie. În cazul în care contestatorul nu se conformează obligaţiei impuse de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, contestaţia este respinsă. Contestaţia care a fost depusă cu nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1) și (2) de asemenea este respinsă.

Art. 84 alin. (1), (3) din Legea privind achiziţiile publice prescrie că, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor este competentă să soluţioneze contestaţiile cu privire la procedurile de achiziţie publică potrivit regulamentului de organizare şi funcţionare a acesteia. Procedura de examinare a contestaţiilor se desfăşoară cu respectarea principiilor legalităţii, disponibilității, celerităţii, contradictorialităţii şi a dreptului la apărare.

Potrivit prevederilor **art. 86 alin. (1) din Legea privind achiziţiile publice,** Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor se pronunță mai întîi asupra cazurilor de restituire a contestației, iar cînd se constată că acestea sînt întemeiate, nu se mai procedează la examinarea în fond a cauzei.

In concreto, **pct. 35 din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, aprobat prin hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 271 din 15 decembrie 2016**, reglementează că Agenția are obligația de a apăra și realiza drepturile și interesele legitime invocate în contestațiile supuse soluționării, fără privilegii și fără discriminări.

Iar, conform **pct. 5 din Regulamentul enunțat**, Agenția își exercită competențele cu respectarea principiilor independenței și stabilității în funcție a consilierilor de soluționare a contestațiilor, a principiilor transparenței și imparțialității în luarea deciziilor.

Achiziția publică se definește în legislația noastră ca fiind: *procurare de bunuri, executare de lucrări sau prestare de servicii pentru necesitățile uneia sau câtorva autorități contractante*. *Examinarea litigiilor apărute în procesul de achiziții publice este dată în competența instanțelor de contencios administrativ*, contractul de achiziție public este un contract administrativ și este supus regimului juridic de drept public.

Sarcina principală a autorităților administrației publice în domeniul achizițiilor publice este să asigure utilizarea fondurilor publice în baza principiilor economicității, eficienței și eficacității în vederea realizării obiectivelor de obținere a unui raport optim între preț și calitate, precum și un management eficient al patrimoniului public.

Legea privind achizițiile publice stabilește un șir de principii generale ale procesului de achiziții publice, cum ar fi: *utilizarea eficientă a finanțelor publice*, *transparența, asigurarea concurenței*, *liberalizarea și extinderea comerțului internațional, libera circulație a mărfurilor*, *tratament egal, imparțialitate, nediscriminare în privința tuturor ofertanților și operatorilor economici, asumarea răspunderii în cadrul procedurilor de achiziție publică.*

Principiul Utilizarea Eficientă a Finanțelor Publice și Minimalizarea Riscurilor Autorităților Contractante se poate efectua prin aplicarea procedurilor de atribuire competiționale și utilizarea de criterii care să reflecte avantajele de natură economică ale ofertelor în vederea obținerii raportului optim între calitate și preț.

Principiul Transparența Achizițiilor Publice constă în informarea publicului privind aplicarea procedurii de atribuire, și oferirea accesului la toată informația aferentă procedurii de achiziții publice.

Principiul Nediscriminarea înseamnă asigurarea condițiilor de manifestare a concurenței reale pe piață, indiferent de forma de organizare, naționalitate sau forma de proprietate a viitorului contractant, astfel încât orice operator economic să poată participa la procedura de atribuire și să aibă șansa de a deveni contractant.

Liberalizarea și Extinderea Comerțului Internațional, precum și Libera Circulație a Mărfurilor presupune libertatea de stabilire și de prestare a serviciilor, recunoașterea reciprocă și acceptarea: produselor, serviciilor, lucrărilor oferite în mod licit pe piață; diplomelor, certificatelor și a altor documente, emise de autoritățile competente din alte state; specificațiilor tehnice, echivalente cu cele solicitate la nivel național.

Principiul Tratament Egal înseamnă stabilirea și aplicarea de reguli, cerințe, criterii identice pentru toți operatorii economici, astfel încât aceștia să beneficieze de șanse egale de a deveni contractanți pe parcursul procedurii de atribuire. Pentru respectarea acestui principiu, autoritatea contractantă trebuie să se asigure că:

• tuturor operatorilor economici le sunt puse la dispoziție aceleași informații, atât prin documentația standard, cât și prin clarificările ulterioare asupra conținutului acesteia;

• procesul-verbal al ședinței de deschidere a ofertelor este comunicat tuturor participanților la procedură, indiferent dacă au fost sau nu prezenți la ședința de deschidere;

• criteriile de calificare/selecție sunt aplicate în mod identic tuturor participanților;

• factorii de evaluare stabiliți permit compararea și evaluarea ofertelor în mod obiectiv.

Principiul Asumarea Răspunderii constă în determinarea clară a sarcinilor și responsabilităților persoanelor implicate în procesul de achiziție publică, prevăzute de legislația în vigoare și de Regulamentul Grupului de lucru pentru achiziții publice, aprobat de autoritatea contractantă, prin care se asigură profesionalismul, imparțialitatea și independența deciziilor adoptate pe parcursul derulării întregului proces de achiziții.

Panorama achizițiilor publice se caracterizează printr-o fragmentare accentuată a numărului de cumpărători. Constrângerile financiare și insistența tot mai mare cu care opinia publică solicită mai multă responsabilitate determină autoritățile publice să centralizeze și să standardizeze achizițiile publice. În același timp, agregarea cererii în domeniul achizițiilor publice poate ajuta autoritățile publice să atingă anumite obiective-cheie, cum ar fi: • obținerea celui mai bun raport cost-beneficii prin economii la scară largă; • obiective ecologice sau sociale; • profesionalizarea achizitorilor; • asigurarea unei eficacități sporite în planificarea și monitorizarea ciclului de achiziții publice; • introducerea instrumentelor electronice. Există două opțiuni de agregare a cererii: (i) efectuarea achizițiilor prin intermediul Organismului Central pentru Achiziții sau (ii) realizarea de achiziții publice comune, împreună cu alte entități.

Instanța atestă că, potrivit pct. 16 subpct. 4 din anunțul de participare la procedura de achiziții publice nr. MD-1711610822371, autoritatea contractantă a stabilit următoarea cerință de calificare: *„Declarație privind experiența similară în domeniul de activitate aferent obiectului*

contractului ce urmează a fi atribuit. Experienţă în domeniu min. 5 ani. Original (conform anexei nr. 12). Confirmată prin aplicarea semnăturii electronice de către ofertant. Obligatoriu".

Totodată, conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, reclamanta SRL "Buildtrade" a fost fondată/înregistrată la 18 iunie 2021 *(f.d. 26)*, astfel la data depunerii cererii de participare la licitație, SRL "Buildtrade" avea o experiență mai mică de 3 ani.

Conform art. 16 alin. (1) din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală, iar art. 137 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună- credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Astfel, întrucât autoritatea contractantă are dreptul (conferit prin lege) să solicite participanților la licitații lista lucrărilor efectuate în ultimii 5 ani, rezultă fără echivoc că ultima deține dreptul de a reclama, inclusiv, experiență în domeniu de minim 5 ani de la participanți or, drumul pentru care s-a demarat licitația urmează a fi reparat calitativ și de un operator cu o experiență vastă/considerabilă astfel criteriul de calificare impus în documentația de atribuie a licitației de "minim 5 ani experiență" este unul stabilit în limitele legale și a dreptului discreționar.

În funcţie de obiectul achiziţiei publice, în sensul art. 1, şi de tipul procedurii alese conform art. 46 alin. (1), autoritatea contractantă are obligaţia de a stabili pentru fiecare procedură în parte criteriile de calificare şi selecţie, precum şi documentele-suport, prevăzute de legislaţia în vigoare, necesare pentru a fi prezentate de către operatorii economici. Art. 18 din Legea nr. 131/2015 prevede că, autoritatea contractantă va aplica criterii proporţionale de calificare și selecție raportate la obiectul contractului referitoare numai la: a) eligibilitatea ofertantului sau candidatului; b) capacitatea de exercitare a activităţii profesionale; c) capacitatea economică şi financiară; d) capacitatea tehnică şi/sau profesională; e) standarde de asigurare a calităţii; f) standarde de protecţie a mediului. Art. 22 alin. (3) lit. a) din Legea 131/2015 în cazul aplicării unei proceduri pentru atribuirea unui contract de achiziţii publice de lucrări, în scopul verificării capacităţii tehnice şi/sau profesionale a ofertanţilor/candidaţilor, autoritatea contractantă are dreptul de a le solicita acestora, în funcţie de specificul, de volumul şi de complexitatea lucrărilor ce urmează să fie executate şi numai în măsura în care aceste informaţii sînt relevante pentru îndeplinirea contractului, următoarele: a) lista lucrărilor similare executate în ultimii 5 ani, însoţită de certificări de bună execuţie pentru cele mai importante lucrări, în care să se conțină cel puțin un contract de lucrări similare a cărui valoare să nu fie mai mică de 75% din valoarea viitorului contract sau valoarea cumulată a tuturor contractelor executate în ultimul an de activitate să fie egală cu sau mai mare decît valoarea viitorului contract. Certificările de bună execuție indică beneficiarii, indiferent dacă aceştia sînt autorităţi contractante sau clienţi privaţi, valoarea, perioada şi locul execuţiei lucrărilor şi precizează dacă au fost efectuate în conformitate cu normele profesionale din domeniu şi dacă au fost duse la bun sfîrşit.

Conform **art. 69 alin. (6) lit. a) din Legea privind achizițiile publice**, autoritatea contractantă nu acceptă oferta în cazul în care: a) ofertantul nu îndeplinește cerințele de calificare și selecție.

La caz, autoritatea contractantă, prin scrisoarea de informare nr. 02/1-10/61 din 10 aprilie 2024 a informat operatorul economic/reclamantul despre faptul că acesta a fost descalificat în temeiul art. 69 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 131/2015, din motiv că ultimul nu se încadrează în cerința de calificare privind experiența în domeniu minim 5 ani.

ANSC a reținut că pe lângă întrunirea criteriului de evaluare aplicat pentru adjudecarea contractului, atât ofertanții cât și ofertele acestora urmează să corespundă tuturor criteriilor, termenilor, cerințelor de calificare/condițiilor și specificațiilor din documentele de atribuire a autorității contractante, or chiar dacă operatorul economic propune o ofertă ce corespunde criteriului de atribuire stabilit, dar care nu corespunde altor cerințe stabilite de autoritatea contractantă în documentația de atribuire, acceptarea acesteia ca fiind desemnată câștigătoare, ar fi contrară principiilor de reglementare a achizițiilor publice. O altă abordare a grupului de lucru, în sensul argumentelor contestatorului, încalcă drepturile celorlalți ofertanți sau a altor potențiali participanți care din cauza cerințelor de calificare stabilite nu au depus oferte.

Totodată, argumentele reclamantului precum că *„autoritatea contractantă a deținut dreptul și efectiv obligația să nu descalifice agentul economic în baza unui criteriu vădit ilegal, și prin care se încalcă normele concurențiale cu ar fi stabilirea unei ”experiențe minime în domeniu de 5 ani de zile”*, nu au putut fi reținute, or conform prevederilor art. 17 alin. (3) din Legea nr. 131/2015, autoritatea contractantă evaluează datele de calificare ale operatorului economic conform modului și criteriilor expuse în documentația de atribuire, iar prevederile art. 69 alin. (6) lit. a) din aceeași lege reglementează obligația acesteia de a nu accepta oferta în cazul în care ofertantul nu îndeplinește cerințele de calificare și selecție expuse în documentația de atribuire. Astfel, în condiția în care au fost stabilite anumite cerințe de calificare acestea urmează a fi respectate necondiționat, or cerințele de calificare reprezintă acele exigențe care pot influența decizia operatorului economic de a fi sau nu antrenat în procedura de achiziție, iar ignorarea, la etapa de atribuire, a cerințelor de calificare stabilite este în contradicție cu principiile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 131/2015.

În aceste condiții, autoritatea publică pârâtă a respins pretențiile reclamantului, concluzionând că potrivit informațiilor din SIA ”RSAP” valoarea estimată a procedurii de achiziție publică nr. MD-1711610822371 este de 790 333,7 lei fără TVA și prin urmare această valoare este mai mică decât 90 000 000 lei prevăzută la art. 2 alin. (3) din Legea nr. 131/2015, ceea ce impune respectarea termenului pentru contestare de 5 zile calendaristice, începând cu ziua următoare luării la cunoștință a actului contestat. ANSC a analizat, cu prioritate, excepția de tardivitate a contestației depuse, în măsura în care din conținutul acesteia în mod clar sunt criticate cerințele documentației de atribuire.

ANSC prin scrisoarea nr. 05/680/24 din 15 aprilie 2024, a solicitat reclamantului expunerea pe marginea excepției de tardivitate, la care prin scrisoarea din 06 aprilie 2024 operatorul economic contestator/reclamant de fapt a reiterat și a confirmat pretențiile pe

marginea documentației de atribuire susținând că *”o astfel de cerință, este vădit ilegală și disproporționată, fiind depășit cadrul legal...”.*

Procedura achizițiilor publice reprezintă o procedură administrativă în cadrul căreia urmează a fi respectată cu strictețe consecutivitatea etapelor și termenele căilor de atac interne, în caz contrar, nerespectarea procedurii atrage decăderea din dreptul de a obiecta ulterior pe marginea etapelor anterioare (ex. contestarea documentației de atribuire).

Instanța consideră că, poziția ANSC expusă mai sus este suficientă pentru a demonstra *per se,* că decizia nr. 03D-250-24 din 24 aprilie 2024 este legală și întemeiată, iar acțiunea de contencios administrativ formulată de SRL ”Buildtrade” este neîntemeiată și pasibilă respingerii, dreptul discreționar a fost valorificat elocvent, motivarea este corespunzătoare, totodată abuzuri nu au fost admise în cadrul procedurii administrative.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Buildtrade” împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor și Consiliului raional Ștefan Vodă, terț Societatea cu Răspundere Limitată ”Group One” cu privire la anularea deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 03D-250-24 din 24 aprilie 2024, obligarea Consiliului raional Ștefan Vodă să anuleze decizia de descalificare și decizia grupului de lucru, precum și să considere drept conformă oferta depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Buildtrade” și să desemneze câștigătoare oferta acesteia.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței
Judecătorul **Gandrabur Marcel**